

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 8 maja 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalny złożony przez Landesverwaltungsgericht Tirol — Austria) — PI/Landespolizeidirektion Tirol

(Sprawa C-230/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 49 TFUE — Artykuł 15 ust. 2 i art. 16 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej — Swoboda przedsiębiorczości i świadczenia usług — Ograniczenie — Decyzja o niezwłocznym zamknięciu zakładu handlowego — Brak uzasadnienia — Nadrzędne względy interesu ogólnego — Zapobieganie popełnianiu przestępstw względem osób uprawiających prostytucję — Ochrona zdrowia publicznego — Proporcjonalny charakter ograniczenia swobody przedsiębiorczości — Artykuły 47 i 48 karty praw podstawowych — Skuteczność kontroli sądowej — Prawo do obrony — Ogólna zasada prawa do dobrej administracji)

(2019/C 230/17)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesverwaltungsgericht Tirol

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: PI

Strona przeciwna: Landespolizeidirektion Tirol

Sentencja

Artykuł 49 TFUE, art. 15 ust. 2 i art. 16, 47 i 52 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz ogólną zasadę prawa do dobrej administracji należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach takich jak te będące przedmiotem sprawy rozstrzyganej w postępowaniu głównym sprzeciwiają się one obowiązywaniu uregulowania krajowego, które przewiduje, że organ administracyjny może podjąć decyzję o zamknięciu ze skutkiem natychmiastowym zakładu handlowego, z uwagi na to, że organ ten podejrzewa, iż w zakładzie tym jest prowadzona działalność w zakresie prostytucji bez wymaganego tym uregulowaniem krajowym zezwolenia w zakresie, w jakim po pierwsze, wspomniane uregulowanie nie wymaga, aby taka decyzja była uzasadniona, pod względem faktycznym i prawnym, na piśmie i przekazana jej adresatowi, a po drugie, wymaga, aby wniosek o uchylenie tejże decyzji był uzasadniony przez jej adresata.

⁽¹⁾ Dz.U. C 249 z 16.7.2018.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 8 maja 2019 r. — Europejskie Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Realizacji Programu ITER i Rozwoju Energii Termojądrowej/Yosu Galocha

(Sprawa C-243/18 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Konkurs — Wyrok stwierdzający nieważność — Zakres stwierdzenia nieważności — Wyważenie wchodzących w grę interesów — Stwierdzenie nieważności list rezerwy kadrowej — Stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie zatrudnienia laureatów znajdujących się na tych listach)

(2019/C 230/18)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Europejskie Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Realizacji Programu ITER i Rozwoju Energii Termojądrowej (przedstawiciele: G. Poszler i R. Hanak, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Yosu Galocha (przedstawiciel: A. Asmaryan Degtyareva, abogada)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Europejskie Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Realizacji Programu ITER i Rozwoju Energii Termojądrowej pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 249 z 16.7.2018.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 8 maja 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf — Niemcy) — Stadt Euskirchen/Rhenus Veniro GmbH & Co. KG

(Sprawa C-253/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Transport — Usługi publiczne w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego — Rozporządzenie (WE) nr 1370/2007 — Artykuł 5 ust. 1 i 2 — Bezpośrednie udzielenie zamówienia — Umowy o świadczenie usług publicznych w zakresie autobusowego i tramwajowego transportu pasażerskiego — Warunki — Dyrektywa 2014/24/UE — Artykuł 12 — Dyrektywa 2014/25/UE — Artykuł 28)

(2019/C 230/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Stadt Euskirchen

Strona pozwana: Rhenus Veniro GmbH & Co. KG

przy udziale: SVE Stadtverkehr Euskirchen GmbH, RVK Regionalverkehr Köln GmbH

Sentencja

Artykuł 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczącego usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 1191/69 i (EWG) nr 1107/70 należy interpretować w ten sposób, że nie ma on zastosowania do bezpośredniego udzielania zamówień prowadzących do zawarcia umów o świadczenie usług publicznych w zakresie transportu autobusowego, które nie mają formy umów koncesji w rozumieniu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania koncesji.

(¹) Dz.U. C 249 z 16.7.2018.